

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dlul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom.

În exil.

(R.) Dacă nimic n'ar mai face pentru neamul românesc, ci la activul său ar avea numai opul „Die Rumänische Frage”, amicul nostru Eugen Brote și atunci are drept să fie numărat la loc de frunte între luptătorii naționali ai neamului românesc.

Cartea d-sale însemnează o nouă epocă în literatura ce s'a produs în giurul chestiei române, întocmai după cum și începutul activității politice a dlui Eugen Brote deschidea o nouă eră în viața noastră politică. Ea este mai presus de toate o răsunare; o nobilă răsunare însă! Stăpânirea credea, că umplând pușcările cu Români, o se înăbușe și mișcarea națională română, credea că arătându-se neîndurată, tirană chiar, o se ne demoralizează până la gradul de a nu îndrăzni nici măcar condeii să-l ridicăm împotriva rasei dominante. Este, la tot cazul, o fericită coincidență pentru noi, că pe când din Văț și Seghedin ne vin știri despre brutalitățile căror sunt supuși iubiiții nostri martiri, pe atunci primul editor de opere politice al Germaniei inundă Europa cu o carte în care un tovarăș de luptă al celor întemnițați desvleue întreaga viață publică a Ungariei: cu toate nedreptățile, pe care se sprijinește actualul sistem de guvernament, cu toate viciile și păcatele care au făcut din statul ungar o adevărată Sodomă. Dinsul arată deosebi marea luptă, cărei au căzut jertfă tovarășii sei de luptă: membrii comitetului național osândiți în procesul Memorandumului, luptă care pe unii l-a dus la pușcărie grea, ear' pe autorul cărții, de care ne ocupăm, în exil!

Cartea dlui Brote dovedește însă, că nici prin întemnițări, nici prin exil, lupta națională românească n'a putut fi curmată. Dimpotrivă: ea a fost pusă pe un teren mai vast. Și când venerabilul president al partidului național, Dr. Ioan Rațiu zicea cu atâta convingere și mândrie tribunalului din Cluj: „Nu ne putem opăra în fața d-voastre, nu putem decât să acuzăm în fața lumii civilizate sistemul asupritor care tinde să ne răpescă ceea ce un popor are mai scump: legea și limba... De aceea nu mai sântem aici acușiți, sântem acușatori!” — de sigur, marea noastră martir nu s'a gândit, că nici un an n'are să treacă dela declarația sa, și cel, cu care împreună inaugurasă lupta uriașă pentru drepturile naționale, o se vină, și cu un aparat zdrobitor se mențină acea acușare, se dovedescă până și celor mai reci

diplomați, că într'adevăr, o revoltătoare domnie își sârbbează orgiile sale asupra naționalităților din Ungaria. Tot așa nici martirii nu vor fi crezut, că cel care s'a despărțit de dinșii în pragul temniței, nu s'a despărțit de cauza pe care cu atâta iubire au servit-o împreună, ci a căutat numai adăpost să-i răsunare pe ei și să continue a slugi tot cu atâta pricepere cauza națională.

Adevărat, adversarii sei politici și mai ales personali, de atunci și până azi au explicat exilul dlui Eugen Brote drept lipsă de curaj, l-au bănuț, s'au folosit contra lui de insinuări necredite. N'au vrut mai ales să admită, că el mai poate fi folositor, ci căutau să-l prezente ca sucombat politic.

Să acestora amicul nostru Eugen Brote le răspunde așa cum fi șede bine unui bărbat de talia d-sale: nu prin răspunsuri la atacuri meschine, ci prin fapte, prin muncă folositoare cauzei române.

Și ce succes moral chiar dela început! Ungurilor li-a luat până și singura armă, cu care mai căutau să parăze în străinătate: nu mai pot zice acum că Liga pune la cale ori-ce agitare, că pe banii Ligei se scriu și se tipăresc toate broșurile de propagandă, toate operele de valoare privitoare la chestia română. Pentru-că despre cel dintâiu editor de cărți politice în Germania nici chiar Ungurii nu vor îndrăzni să afirme, că s'a vândut Ligei, că numai astfel împrăștie în lume o carte, care pe ei l-i arată într-o lumină tristă, ear' cauză română o înfășează într-o splendoare și cu o erudiție cum n'a fost încă înfășisată lumii culte.

Ceea-ce mărește însemnătatea cărții dlui Brote, este actualitatea ei.

Din acest punct de vedere mai ales, munca dlui Brote se poate compara perfect cu acțiunea ce pleiada generoasă a luptătorilor dela 1848—49 au desvoltat-o în străinătate, unde fiind exilați, au căutat să câștige simpatia Europei pentru o cauză, care era nu numai dreaptă, dar' era și o cauză de umanitate... Goleștii, Brătenii, Rosetti luptau atunci, adevărat, îndeosebi pentru cauza principatelor române. Dar' generoasa lor activitate n-a adus și nouă, subjugăților de aici, un folos imens. Dl Brote a ținut par'că se întoarce fraților nostri din România o parte din binele ce ni-l-au făcut: în cartea sa îmbrățosează și desvoaltă lucruri, cari nu ne aparțin numai nouă, dar' sunt d'un interes general, sânt chestii vitale ale întregii românii.

Eată de ce opera dlui Brote nu va întârzia să atragă asupra-i atențiunea tuturor cercurilor politice europene; eată

de ce agenților guvernului maghiar li-s'a închis ori-ce cale de a mai mistifica Europa.

Așa, cum domnul Brote prezintă chestia națională: ca fiind a *tuturor Românilor*, — așa cum d-sa prin documente netăgăduite și din viața statului ungar luate dovedește, că actualul sistem de guvernare maghiar este o primejdie nu pentru naționalități numai, dar' pentru întreaga monarhie, — așa cum demonstrează că nu e vorba de *ilegalități servite numai contra unor cetățeni leali*, asupra unei națiuni conștie de drepturile sale, ci e vorba de călcarea în picioare a celor mai elementare principii de drept și umanitate, la a căror susținere este și trebuie să fie interesată întreaga Europă, — nici îndoaia nu mai încap: cartea domnului Brote pentru Unguri în străinătate însemnează un desastru cumpit.

Așa, că dacă Replica a sguduit încrederea ce popoarele din Apus acordaseră Ungurilor, dl Brote vine și nimicește și puțină simpatie ce hegemonia maghiară căuta să-și mai păstreze în străinătate. Muncitor neobosit, luptător iscusit cum s'a arătat acasă, domnul Brote prin cartea d-sale a dat dovezi, că și în exil a rămas același adversar temut, care lucrează fără șgomot, ear' în public ese numai cu fapte, căror și dușmanii sei cei mai neîmpăcați siliți sânt să le recunoască greutatea.

Celui, care și în exil dă exemplu de cum trebuie să susținem lupta pentru sfânta cauză română, amicul nostru Eugen Brote, trimitem calde felicitări.

Dă cu Bánffy! „Magyarország” susține că Bánffy va prezenta camerei un proiect relativ la agitațiunile preoților. Dacă-i dreptă știrea pe care unele ziare o reproduc cu reserve, este evident că Bánffy voeste să-și ușureze lupta cu catolicii și cu Românii.

Vedere.

După „Pester Lloyd” călătoria lui Bánffy are numai scopul de a raporta M. Sale asupra afacerilor curente.

Cartea dlui Eugen Brote. „Magyar Allam” serie despre cartea dlui Brote:

„Despre chestiunea română a apărut la Berlin o carte scrisă cu mare aparat, propiu unui studiu mare: „Die Rumänische Frage in Siebenbürgen und Ungarn, eine politische Denkschrift von Eugen Brote”. Numele și activitatea autorului e cunoscută, precum și aceea, că a mers în străinătate dinaintea proceselor, ce l-s-au intentat, și de acolo conduce tratarea literară a chestiunii române.

„Opul ce ne stă dinainte colectează cu strîngință datele referitoare la chestiunea naționalităților, și cu toate-că nu-l putem accepta pe deplin datele statistice, trebuie să recunoaștem că mult adevăr este atât în gravaminele politice, cât și în general în cele ale naționalităților. Dacă însă în cealaltă parte a cumpenei punem părerea unilaterală a memoriului, că d. e. împărțirea rea a cercurilor electorale ar fi inventată anume numai pentru apăsarea Românilor, nu putem lăuda obiectivitatea dlui E. Brote. Opul acesta tocmai așa este o exagerație în direcțiunea națională română, precum e și politica de naționalități a șovinistilor maghiari.

„Noi recunoaștem în multe și dorim chiar să vindicăm gravaminele Românilor, care cum e censul nedrept, împărțirea rea a cercurilor, sânt și gravaminele noastre; cu plăcere le dăm deplină libertate culturală și chiar și drepturile lor li-le recunoaștem bucuroși, până la oare-care margine, dar' prima condiție a înțelegerii pacifice e, ca în ambele părți să căutăm, liberi de șovinism, — adevărul, pentru-că până când chestiunea naționalităților rămâne în mâna șovinistilor, la o rezolvare deabia este prospect.

„Cu toate acestea cartea lui E. Brote o poae cetii ori-cine cu critică obiectivă. Aceasta e în sensul adevărat al cuvântului arhivul chestiunii române și astfel ca colecțiune de date poate fi de folos atât politicianului, cât și istoricului. Ni-ar plăce, dacă și Maghiarii ar ceti cât mai mulți această carte, și mai mult ni-ar plăce, dacă timpurile ni-ar naște pe acel politician maghiar, care făcându-și în același măsură socoteala cu șovinistul atât al presei maghiare, cât și a celei române, ar defini hotărul, până la care am pute merge fără vătămarea ideii de stat ungar (sau maghiar?), ar arăta acele reforme, cu care se se vindece gravaminele drepte ale Românilor. La aceasta însă, până când țeara privește chestiunea numai în lumina șovinistă, deabia e vr'un prospect, deși dorința comună a noastră, a tuturor, e ca prin stimarea reciprocă a drepturilor să l-se redea terii pacea internă.”

„Dreptatea” scrie următoarele cuvinte: „Noi ne bucurăm din inimă, atât de declarațiunile ziarului catolic cât mai ales de cartea dlui Brote.

Acesta este terenul celor-ce s'au expatriat. Ne bucurăm, că dl Brote l-a aflat. „Gazeta Transilvaniei”, nr. 67, face următoarea inteligentă notiță:

„Chestiunea română în Transilvania și Ungaria este titlul unei broșuri, ce a scos-o la Berlin dl Eugen Brote. Broșura cuprinde o mulțime de documente referitoare la autonomia Ardealului și arată, că năsuțele Ungurilor au fost totdeauna, de a se rupe de Austria și de a maghiarisa, pe când cele ale Românilor au fost curat de caracter defensiv în lupta față cu Maghiarii, și sânt caracterizate prin fidelitatea față de dinastie.”

„Broșura” dlui Brote are numai 432 pagini în octav mare, dar' se pare-că colosul dela „Gazeta” o vede de tot!

Și apoi așteptarea, ca-și-cum dl Brote ar spune numai lucruri pe care „Gazeta” le știe demult, ca-și-cum nici o muncă originală n'ar fi aici... ei, ei!

„Hazánk” despre „națiune”. „Hazánk” dela 3 Aprilie n. serie cu privilegiul atentatului asupra monumentului Hentzi un articol, în care face și următoarele constatări:

„Cursul vremilor a șters mult din sentimentul de a cinsti legea și din cavalerismul națiunii maghiare.

„Lupta națiunii maghiare e volnicie și volnicia caracterizează guvernamental terii.

„Tradițiunile vechi ale națiunii noastre nu se mai regăsesc în cinstirea legilor, desconsiderarea căroră precum și a dreptului pune într-o lumină curioasă — statul drept.”

Gura păcătoșului adevăr grăește.

Antisemitismul în Viena.

Când deputația română, ce ducea cu sine Memorandumul la Împărat, s'a pus în legătură cu grupul Lueger, contrarii memorandiștilor au găsit și aici un pecat: se blameze „demitatea națiunii” cu o primire făcută numai din partea acestor „scandalografi”, deși ei erau expresiunea fidelă a populației vieneze, în sinul căreia deputațiunea avea să petreacă.

Se s'a petrecut acum la Viena, în alegerile comunale, ni-a dovedit că Lueger cu Germanii arici sânt totuși și mai populari, și mai adevărați reprezentanți ai Vienei decât ori-cine altul ar reclama pentru sine acest loc. O telegramă de ieri ni-a anunțat, că antisemiții au învins și la balotagiile pentru completarea consiliului comunal.

Efectul politic al acestor învingeri ne interesează. Să-l cetim în „Pester Lloyd”, care-i atât de smintit de acest eveniment, încât proorocește că Maiestatea Sa va părăsi Viena condusă de antisemiții și va veni la Budapesta — unde dinamitul lucră contra memoriei generalilor ei!

„Pester Lloyd” scrie în articolul de fond dela 2 Aprilie:

„Aici nu-i însă vorba numai de soarta orașului imperial, aici este vorba și de chestiuni politice mai serioase.

„Abstragem dela favorisarea federalismului, dacă importanța politică, economică și culturală a Vienei va fi întrecută (!) de capitalele provinciilor.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Sub patrafin.

Părinte, eu mē 'nec din piept
Și n'am puteri de vorbă multă;
Cât voiu pute vorbi m'ascultă
Să-ți spun în grabă tot și drept.
Aș vrea să 'ncep cu fapte bune,
Dar' n'am făcut, ori le-am uitat,
Că raiu — 'n cap puțin 'mi-a stat
Și-am fost și prost la numărat —
Și n'am ce spune.

N'aveam nici vreme. Tata-i mort
Și mama-i cu copii, sērmana.
Ei dela mine-așteaptă hrana,
Și grija numai eu li-o port.
De-acum ei singuri sē 'și-o poarte!
'Mi-e milă de durerea lor,
De ei 'mi-e jale, nu că mor,
Dar' cum e scris!... Că sânt dator
Și eu c'o moarte.

Eu mē cunosc; sânt pēcătoș,
Că prea am dus-o 'n ris și 'n glume,
Prea drag 'mi-a fost sē fiu în lume
Și-am prea iubit ce-a fost frumos!
Pe lângă vin voinicii roată,
Și chioțe pe deal în zori,

Și ziua luncile cu flori,
Și hora noaptea 'n șezători
Și viața toată!

Și 'mi-a plăcut în giurul meu
Sē vēd flăcăi pe bătătură,
Și cobza cu isonu 'n gură
Sē 'mi zornăe zorind mereu.
Sē vēd cum se cotesc șirete
Pe-ascuns nevestele, și-aprins
Se simt de peste brēu cuprins
Trupșorul cel subțire 'ncins
Al unei fete.

Păgân sânt par'că, nu creștin!
Bisericos n'am fost, părinte,
Dar' rar când 'mi-am adus aminte,
M'am dus și eu sē mē închin.
Eu am pe D-zeu în mine,
Mereu îl simț, și-l vēd mereu —
Gândesc așa! Mai știu și eu!
Dar' taică, las' că Dumnezeu
Va ști mai bine.

N'am dat în viață nimēnui
Prilegiu sē 'mi poarte dușmănie,
Eu n'am putut sē țin mânia
Că n'am avut, părinte, cui.
Măcar 'mi-au tot făcut-o unii!
Și n'am fost slab, și nici fricos:
Pe opt 'ți-i dam grămadă jos —
Dar' m'am ferit sē 'mi fac ponos
Cu toți nebunii.

Odată numai... P'un flăcău
'L-am dat de ziduri, pētr'o fată...
A doua zi a prins deodată
La plug în deal sē 'mi pară rău.
Și nici la boi n'am dat mănecare
Și 'n brazdă plugul l-am lăsat
Și ca nebun am alergat
Pe dealuri, pe flăcău sē-l cat
Sē-i cer iertare.

Și nu mai știu... atăta-i tot.
Ba, taică, stai! E cu vecinul;
Pe palme m'alinta creștinul
Și drag m'avea ca pe-un nepot...
Și eu 'i-am sărutat nevasta!
El moș, ea o copil' abia.
'Mi-a fost și milă, cum plângea,
Și, Doamne, ochi frumoși ce-avea —
Pecat e asta?

Dac'am uitat ceva sē spun,
'Mi-e martor Dumnezeu, părinte,
C'am spus ce 'mi-a venit în minte,
Și-oi spune tot, în fața Lui!
Și-acum canon... îl știu anume!
A fost așa, și n'aș cărti:
Canon e, că nu pot trăi...
Și 'ntr'altă lume n'o mai fi
Ca pe-astă lume.

(„Vatra”) Georg' Coșbuc.

Legenda micșunelei *)

de

Paul Mantegazza

Când pentru întâia-dată se lăsase iarna
pe pământ și acesta, în semn de jale, despo-
iase natura de frunze și flori, cerul zărind
pământul pustiu și mohorât, îmbracă și el
doliu.

Doliul pământului și al cerului ținut sēp-
tēmăni și luni, până-ce veni, în sfârșit, primă-
vara și aduse celor nemângăiați prima rază
de căldură și bucurie.

Cerul vērșă atunci lacrimi de bucurie,
care pe pământ se prefăcură în micșunele.

Legenda sacheiului.

(Merișor, fonchiv, tāmăioasă).

Când micșuneaua apărū pentru întâia-
dată pe pământ, frumșeta modestă a florilor
ei îi procură curēnd bucurie și admirație
fără margini.

Ca un copil al plăcerilor melancolice,
ea iubia singurătatea, desprețuia vanitatea și
ori-ce fel de pompă. Cu cât era mai cău-
tata, cu atât mai mult se ascundea și se făcea
mică. Desprețuia piețile mari și stradele
principale, precum și locurile unde era prea
mult soare; modestă și izolată, se ascundea

*) (În Moldova toporăș, în Transilvania vio-
rele. Trad.)

pe lângă garduri, în umbra cea mai deasă a
pădurilor, în fundul văilor; ear' florile 'și-le
ascundea sub frunze.

Dar' toate aceste modestii nu-i folo-
siau nimic, căci poezii și amoresații (cari,
cât durează dragostea, de regulă sânt și poezi),
știau sē o găsească în ascunzăturile cele mai
tainice, o rupeau și o sērțătoriau plini de
iubire și stimă.

Pe când celelalte flori mult mai fru-
moase și mai bătătoare la ochi erau negli-
giate în toată viața lor, micșunelei 'i-se da
cinstea regească, și, ce-i plăcea și mai mult,
împodobia sinul celor mai frumoase fete; era
răsplata dragostei, își răspândia parfumul în
odăile prințeselor și ale reginelor și se veș-
teja sub sărutările infocate ale celor îndră-
gostiți.

Pentru toate aceste glorii își atrase în-
căta invidia celorlalte flori, mai ales (ce e
și natural) a celor mai proaspete și comune.
Cele mai alese se mângăeară curēnd, căci și
ele aveau calitate, cari lipsiau rivaiei lor.

„Dacă micșuneaua are culoarea cerului”,
zise trandafirul, „eu am culoarea obrazilor și
a buzelor fetelor frumoase.”

„Dacă micșuneaua are un parfum deli-
cat”, zise gardenia, „al meu e cu atât mai
tare și mai pătrunzător.”

„Dacă micșuneaua are o statură gin-
gașă”, zise crinul, „eu îmi ridic cu mândrie
capul meu alb, pe un cotor înalt, și în cali-

„Abstragem" și dela pericolul ce trebuie să se nască, dacă Germanii Austriei și așa destul de „Germani-naționali" vor fi provocați să facă comparații între Berlin și Viena".

Acestea sunt lucruri ce nu decid soarta imperiilor. Durerea cea adevărată a lui „Pester Lloyd" este următoarea:

„Dar' mult mai aproape, decât toate acestea, stă considerația ce ușor murdăru-l curent, care stăpânește azi residența și capitala, poate să potopască și terenul politic al Austriei și ce minunate rezultate ar pute să dea alegerile nouă pentru parlament".

„Azi grupul antisemit din parlament este un grup pitic, și totuși face adese-ori mari buclucuri; ce ar pute să devină însă parlamentul austriac, dacă canală ar deveni o putere și cum s'ar pute întocmi relațiunile celor două state ale monarhiei sub ura turbată, cu care acești oameni onorează Ungaria.

„Această considerație nu poate să ne lase indiferenți și pentru aceea noi ne ocupăm cu acest eveniment local".

Durerile ungurești sunt spuse sincer: Ungurii se tem că spiritul vechiu al Austriei se reînălță e-arăși din păturile poporului.

Și deprinși a nu înțelege nimic, a nu voi să înțeleagă, că Lueger este o reacțiune firească în contra pseudo-liberalismului, pseudoliberalii din Pesta își apără pe colegii lor din Viena — acuzând guvernul vienez!

„— altceva trebuie să fi lucrat aici: directă favorizare dela locuri normative și o neglijaie a grijei datorite din aceeași parte".

Jidovii cer ca guvernele să le stee la dispoziție! Dacă nu le stă, precum zic ei, noi avem motiv să ne bucurăm mult, pentru același motiv, care îl întristează pe „Pester Lloyd": pentru reflexele politice pe care un triumf deplin al lui Lueger poate să-l aibă într'un timp mai apropiat decât poate îl speră el însuși.

Revista politică.

(Armenia). Până acum aduceau știri originale despre cele ce se petrec în Armenia, numai două ziare engleze, „Daily News" și „Daily Chronicle"; acum vine și „Times" al cărui corespondent confirmă cele aduse de colegii lui. Eată ce zice: Guvernul a dat Curzilor ordini verbale și prin scris, atât în anul trecut cât și în anul curent să năvălească asupra Armenilor, făgăduindu-le prada ce o vor face precum și liberarea de ori-ce răspundere. Mai târziu, după măcelul dela Gülüğusan, apărî guvernorul general din Bitlis cu un ferman dela Sultan atnat la gât, pe care îl puse de se ceti în public. Fermanul poruncește a dărmasa stele, ear' guvernorul adaugă la acestea întralocuțiune, că trupele și curzii să nu cruce nimic și pe nimeni, căci tot este într'u mărirea Sultanului și a profetului. Raportul peste tot este foarte agravant pentru Poartă, funcționarii și oficerii turci.

ciu meu mare, alb ca zăpada, încap multe micșunele.

„Dacă micșuneaua e modestă", zise garoafa, „în schimb eu sunt îmbătătoare, plină de foc".

Și romonița, cu toată modestia ei, într'un moment de invidie șopti în treacăt, vecinei sale:

„Dacă tu ești vînătă și ai parfum, eu înfloresc tot anul, pe când zilele tale sunt numărate".

Așa se întimplă și cu celelalte flori. Se mângăeară una după alta, gândindu-se la privilegiile lor, și trăiră cu micșuneaua fără invidie, în prietenie frățească.

Cu totul altfel se petreceau lucrurile cu o mică plantă comună, care n'avea nici nume, nici calități deosebite. Creștea lângă micșunea și trebuia să privească zilnic omagiile ce i-se aduceau acesteia.

Această bucurie creștea și trăia lângă micșunea, își impleția frunzele cu ale ei; se îmbulzita tot mai mult spre ea și o incomoda într'una.

Avea flori albastre, și dacă amoresații fericiți căutau micșunele, găseau mereu florile acestei vecine plicticoase, căreia îi succedea să le amăgească ochii și mâinile.

Dacă apoi în locul micșunelei rupeau cealaltă floare, se năcăjau și o aruncau cu dispreț.

Pentru toate acestea, planta invidioasă se supăra și vîrșă lacrimi amare. Și cu cât era mai mult uitată și desprețuită, cu atât mai mult se silia să imiteze micșuneaua, ca cel puțin din eroare să fie ruptă de un amoresat și să moară la sinul unei fete, în căldura și ofțările sărutărilor de dragoste.

În cercurile ambasaderele acelor state din Constantinopol, ai căror delegați iau parte la cercetările stărilor din Armenia (Anglia, Franța, Rusia), se zice că investigațiunile vor ține încă șese săptămâni, așa încât rapoartele și protocoalele comisiunii vor sosi pe la finea lunii lui Maiu la Constantinopol.

În ultimele zile a străbătut prin ziarele europene știrea, că mai multo puteri s'ar fi înțeles a convoca o conferință întru regularea chestiunii armenesti. Propunerea formală nu s'a făcut încă, dar' o depeșă oficioasă din Viena, publicată în „Münchener Allgemeine" pune în perspectivă întruparea acestui plan. Ambasadorul englez în Constantinopol, Sir Philipp Currie, s'a întreținut cu Sultanul donț ciasuri despre plan și ambasadorului i'ar fi succed a convinge pe Sultan, că afacerea pretinde o procedare mai energică. Conferința proiectată ar fi compusă numai de ambasadori.

Ajunsa odată la acest stadiu, chestiunea armenescă e aproape de a fi regulată.

(Chestiunea macedoneană). Pentru ziua de 31 Martie a fost convocat la Sofia un mare meeting al tuturor comitetelor bulgaro-macedonene. Pe semne spre a lucra și mai sigur, poate chiar la sfătuirea intimă a guvernului bulgar, care negreșit sprigineste în taină mișcarea, delegații au hotărît a nu face prea multă gălagie. Într'o conferință prealabilă s'a adus concluzul, ca deschiderea meetingului să nu se întemple în mod solemn și conferințele lui să nu fie publice. Ca president a fost ales deputatul Kitancev. Ca ținta principală a meetingului se dă: unirea tuturor comitetelor macedo-bulgare cu un comitet central în frunte. De sigur însă, ca hotărârile luate nu se vor mărgini la acest unic fapt de simplă formalitate, ci se va fi stabilit un plan determinat și concentrat de acțiune.

Nu este deloc exclus ca în curînd să vedem semne vîdite despre rezultatele chibzuirii oamenilor de acțiune.

(Un succes al Sârbilor din Ungaria și Croația). Ieri, 4 Aprilie Sârbii din Ungaria și Croația au avut o zi destul de însemnată în dezvoltarea lor național-economică. Se întruniseră la Zagreb (Agram) la adunarea generală pentru fondarea unei bănci sârbești, la care subscripțiunile decurg deja de câteva luni. Subscripția a dat rezultate peste așteptare de favorabile, în loc de 3 milioane, care s'au cerut de inițiatorii băncii, s'au scris aproape 5 milioane de florini, cu care banca sârbească își va și începe daraverile.

Peste tot au fost subscrise 45238 acțiuni de către 5300 subscriitori din: Croația și Slavonia, Ungaria, Bosnia și Herțegovina, Serbia, Dalmația, Austria, Germania, Carinthia, Bulgaria, România, în sfîrșit au venit cereri din toate țările unde se află Sârbi binași sau stabiliți vremelnice.

Inițiatorul principal al acestei întreprinderi naționale este fostul ministru sârb Costa Taușanović, unul dintre cei osândiți în procesul Cebinaț. Deoarece pe timpul înscenării procesului de către Milan, Taușanović era la băi și știrea îl ajunse tocmai când se întorcea acasă, rămase în Zagreb, spre a aștepta sfîrșitul procesului. Înainte de a fi devenit

Mica invidioasă atîta silință și-a dat, că încetul cu încetul reuși să imiteze vînatul rivalei sale, și să seducă astfel pe iubitori a o culege și pe dînsa drept micșunea.

Dar' ori cât s'a căznit și a plîns, tot nu a reușit să-și însușească și parfumul ei.

Micșuneaua nu s'a gândit nici-odată la o muncă împreună cu atîta grije și chin. I-se părea totdeauna, că i-se dă mai multa cinste, decât merită, și osteneala ce i-o da vecina ei, pentru a fi vîzută și admirată, ea o folosia spre a se face mai mică și a se ascunde.

Dar' cu cât era mai modestă, cu atît mai mult parfumul ei devenia mai intens; toate calitățile, ce se silia să le ascundă, părea că se prefacă într'un parfum dumnezeesc, care se ridică spre cer ca ofatul unui fericit îndrăgostit.

Într'o zi de primăvară, Flora, zeita florilor, se coborî pe pămînt, ca să-și cerceteze copiii. Șezînd în pădurea umbrăoasă și răcoasă, se întreținea vesel cu micșunele, care înflorau în giurul ei.

Flora nu le rupse, dar' le desmerdă blînd cu mâinile ei zeești. De atingerea mânilor ei, parfumul devenia și mai delicat.

În veselia ei olimpică, zeita era protectoarea nepărtinitoare a tuturor florilor și cel puțin în public, nu arăta nici o preferință, pentru-ca să nu ofenseze pe mulți din copiii ei.

Dacă însă era sau se credea singură, nu-și putea înfrîna impulsul inimii, și în cea dimineată lăsa să se observe, că dintre toate florile mai mult iubește micșuneaua.

Desmerdându-o, îi zise:

ministru, Taușanović stătea în fruntea unui institut de credit din Belgrad.

Sârbii pun multe speranțe în banca lor nu numai din punctul de vedere pur economic, ci și ca afirmarea naționalității lor în numitele țeri.

Din partea noastră le dorim sincer isbîndă multă.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI".

Tinca, 30 Martie 1895.

(Urmare și fine).

Mai înainte §. 138 al stat. org. prescrie, că: fiecare senat i-și aduce decisiunile sale în prezența cel puțin a patru așesori ai sei.

La acest senat au fost de față numai trei așesori din senatul bisericesc și N. Porumb din senatul școlar.

Nu știm cum s'a putut întempla, că atunci când în senatul bisericesc sînt opt așesori, pe lângă delăturarea acestora să fie chemat un alt așesor din alt senat; nu știm, care § îl îndreptățește pe dl vicar la invitarea așesorilor din alt senat, și nu știm cum cuedrează dispozițiunea dl vicar cu principiul dreptului, ca acela care acusează și investigatează totodată să aducă și judecată?

Așa se vede, că dl vicar pentru realizarea scopurilor sale a trebuit să-l țină în scart pe tovarășul seu N. Porumb, deci și la această faptă atragem atențiunea așesorilor consistoriali.

Tot în acest senat s'a decis, că administrarea Bicăciului în urma suspendării preotului, s'a concretizat preotului din Ianoșda, care se ține de partida lor și nu preotului din vecini George Dudulescu din Mersig, — notăm că Ianoșda de Bicăciu e în depărtare de 2 ore și jum., până când Mersigul e numai de o jumătate oară.

De sigur a trebuit să se ignoreze interesele generale ale comunei Ianoșda, pentru-că preotul din Mersig încă se ține de partida renitenților (?).

În cauza sus pomenită, chiar în 16/28 Martie s'a prezentat la dl vicar deputațiunea din Bicăciu pentru delăturarea acestui abus.

Comuna Cefa i-a dat votul seu colectiv pentru dl Diamandi și vîzînd că postul de protopop nici până acum nu s'a putut împlini, a petiționat la consistoriul din Oradea, ca luînd în socotînță lipsa de preot în care ei se află de mult timp — și până la împlinirea postului de protopop — să binevoască a le numi de administrator parochial provisor — pe N. Diamandi cu atît mai virtos, că comuna Ateaș, de unde au pe administratorul, este în mare depărtare de Cefa și le este foarte ce greutate a pune la dispozițiunea administratorului căraușile căte le pretind trebuințele credincioșilor de acolo.

La acest act a fost de față și administratorul actual Michaiu Hașiaș, care vîzînd plînsorea justă a parochianilor din Cefa, — și-a și dat abdicerea în scris la consistoriul oradan. De aci apoi dl vicar chemănd la sine pe preotul Hașiaș, l-a forțat cu amenințări ca să-și revoace abdicerea și așa parochia Cefa pe sfințele sîrbători va rămîne fără de

„Iubită micșunea, floarea inimii mele, de ce ești așa modestă?"

„Flora, nu știu dacă sînt; tu m'ai creat, pentru-ca să mă consacrez unei singurătăți pline de gânduri și unei melancolii nehotărîte, fantastice, ear' eu mă bucur de această plăcere, ce mi-ai dăruit-o, fără să am merite".

„Dar' ar trebui cel puțin să-ți porți capul mai sus și să te arăți mai mîndră față de trecătorii".

„De ce să o fac aceasta? Și așa am destui admiratori, sau mai bine torturatori, care mă inundează cu toate expresiile gingașe ale dicționarului lor, cu toate exclamările de însuflețire".

„Nu, draguța mea, ești prea mică pentru cât prețuștii, prea te ascunzi și mori adese-ori, fără să te culeagă cineva din pustietatea umbrăoasă a singurătății tale".

„Tocmai atunci, o Flora, mor mai fericită. Deși nu m'a cules mîna vre-unui prieten, sau a vre-unui amoresat, totuși în scurtele ore ale vieții mele am exalat atîta parfum, încât aerul e plin și toți care cercetează livezile și câmpurile, inhalează balsamul vindecător al florilor mele".

„Dar' nimeni nu știe, și nime nu i-e recunoscător".

„Ce mă împoartă? Mor fericită, că am parfumat aerul, pe care îl respiră oamenii, paserile și fluturii și aduc cerului, tatălui meu, și pămîntului, mamei mele, imnurile mele de mulțumire".

„Vreau să-ți fac cel puțin florile mai mari".

„Nu, Flora, dacă mă iubești, lasă-mă să rămân cum sînt. Mă simt fericită și mi-ar plăce să rămân așa cum sînt și cum am fost".

preot. Credem, că nici la această faptă a dlui vicar nu trebuie nici un comentariu.

Tot așa de caracteristic este pentru dl vicar și fapta următoare:

Fericitul Nicolau Zsiga în literile fundaționale lămurit spune că: *președintele senatului fundațional să fie protopopul Orăzii-mari*

În acest senat s'a ales de membru și dl vicar, condus însă de ambție nejustificată, activitatea în calitate de atare și-a început-o cu propunerea că președintele acestui senat are să fie vicarul, — deoarece-ce poziția lui nu-i permite să participe sub presiul unui protopop.

Senatul însă nevoind a da preferință în timpurile critice de azi la modificarea literilor fundaționale — a respins propunerea; la ce apoi dl vicar cu indignare i-a prezentat abdicerea de membru al senatului, motivându-o cu unele învinuiri nebasate și ridicole la adresa unor persoane de stîmă bisericească și a națiunii, cari și până acum au merite mari pentru înflorirea fundațiunii zsigaiene.

Pe baza literilor fundaționale, dreptul de a revidia și a aproba socotelile fundațiunii îi compete consistoriului din Arad, dlui vicar însă, pentru de a pot exercia oarecare supremație asupra senatului fundațional și asupra fundațiunii, i-a succed a exopera dela dl episcop pe nedreptul și cu falsificarea intențiunilor și dispozițiunilor literilor fundaționale, ca consistoriul dela Oradea, să aibă dreptul de a face observările asupra socotelilor fundațiunii. Eată s'a forțat pe sine însuși de un for superior față de senatul fundațional prin ce a dat testimoniul, că d-sa în competența activității sale, nu e condus de interesele generale, ci de motivul ambiției.

Toate acestea sînt destule evenimente a prezenta pe dl vicar de un factor distrugător al constituțiunii noastre bisericești și de al bunei înțelegeri, care mai ales azi este condiția cea mai principală a dezvoltării noastre bisericești-naționale și sociale.

În semn de recunoștință apoi dl vicar a și primit remunerațiunea, că inteligența bisericii noastre din Oradea-mare — afară de câți-va aspiranți la unele posturi până acum neexistente — a rupt legăturile sociale cu dl vicar, ceea-ce s'a putut constata mai ales cu ocasiunea anului nou.

Aceasta am avut datorință a le aduce la cunoștința publicului românesc, ca tot atâtea fapte ce califică pe dl vicar ca pe unul, care aspirează la scaunul episcopesc....!

Un membru al sinodului protopopesco.

Spicuirii din foile maghiare.

„Magyarország" dela 4 Aprilie se tîngue rău, că la Pécs nu s'a găsit nici un preot, care să facă slujbă bisericească la prima aniversare a morții „sfîntului Kossuth".

„Pe catolici îi mai înțelegem, dar' că nici reformați să nu servească pentru Kossuth, aceasta nu o înțelegem!" — exclamă numita foaie.

În adevăr, rău s'au ticlîșit „patrioții", constatăm și noi.

Flora clatină din cap cu nemulțumire, se liniști însă și după-ce mai desmerdă odată cu blîndețe micșuneaua, vol să se ridice și să plece, când auzi de lângă un gard apropiat tînguiri.

„Cine se tînguește?"

„Eu", zise vecina invidioasă a micșunelei.

„Ce vrei, de ce plîngi?"

„Pentru-că chiar tu, mama tuturor florilor, nu mă învrednicești cu nici o privire și mă uiți, după-ce micșunelei i'ai făcut atâtea elogiuri".

Flora se uită la mica plantă, pe care nu o cunoștea, sau o uitase; nici zeii nu-și pot aduce aminte de toate creaturile lor, și pentru ei există un popor fără patrie și fără nume.

„Cum te cheamă?"

„Nu sînt botezată încă".

„Și ce vrei?"

„Nu mi-ar plăce să fiu în toate egală cu micșuneaua și să mă fac tot mai nelămurită ca ea, lângă care m'am născut și sînt condamnată să trăiesc".

„Dar' te găsesc nostimă. Ai frunze scilpicioase și bine dezvoltate și flori albastre".

„Dar' n'am miros. Dă-mi parfum, o Flora".

„Nu pot, geniul se naște sub prima sărutare, pe care o dă creatorul făpturilor și tu te-ai născut fără miros".

„Cunosc flori căror, li-a succed prin silință mare, să-și câștige parfum".

„Da, dar' și l-a dezvoltat din propriul lor organism, fără a imita un miros strein. Tu însă ai imitat micșuneaua dar' fără istețime. Vrei să înflorești deodată cu ea, să te ții unică, ca ea, i-ai colorat florile cu același vînat. Geniul uu imitează nici-odată."

Ceea-ce nu înțelegem, ce ni-se pare o enigmă, e faptul, că organul kossuthist pe preoții catolici îi scuza, și nu-i numește „swartz-gelbiști nemernici!"

Unde ești Arpad și sfințe Kossuth, să-ți vezi neamul în degenerare?!

Între „progresele patriotice" se poate număra și faptul, că un aventurier maghiar a petrecut săptămîni de zile prin comitatul Vas, unde s'a logodit și înșurat cu mai multe domnișoare maghiare. Între altele și cu fiica protopopului reformat Somogyi Gyula. Foile maghiare se miră și ele de atîta „istețime" (?). Fetele de pe acolo însă plîng, ear' poliția îl caută, dar' nu-l găsește pe anonimul șarlatan.

După-cum se vede, Ungurii pe mileniu o să aibă pungași mai faimoși ca în America!

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA".

Cu 31 Martie v. 1895 expiră abonamentele pe luna Martie și pe cuartatul II.

Domnii abonenți sînt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilar costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sînt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna" până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Aprilie n.

Din cauza sfinței sîrbători de mîne, nrul proximal foii noastre va apare numai Luni seara

D-rului Lueger, după-cum aflăm, mai mulți amici din Sibiu i-au trimis adrese de felicitare din incidentul strălucitei victorie ce a reportat la alegerile comunale asupra Ovreilor. Ar fi de

„Împrumută-mi un dar o Flora".

„Bine dar'. Să înflorești mai mult ca micșuneaua. Ce-i mult, e contrastul bunului. Să înflorești și după-ce micșuneaua va fi demult moartă".

„Îți mulțumesc, Flora. Asta e mult. Dacă îndrăgostiții vor căuta văile umbrăoase și nu vor mai găsi micșunele, poate vor culege și florile mele".

„Poate".

„O altă grație. Fă-mi florile mai mari ca ale micșunelei".

„Și aceasta i-ți-o pot acorda. Florile tale să fie mai mari ca ale micșunelei. Lățimea e contrastul adăncimii".

Flora voia să plece mai departe, năcăjită puțin pe cererea încăpătinată a plantei; dar' aceasta părea încă tot nemulțumită. „Ce mai vrei? Să capeți flori mai mari ca micșuneaua și să înflorești mai mult — nu-ți ajunge atîta?"

„Nu, Flora, fiindcă de astă-dată ești binevoitoare față de mine, dă-mi și un nume, un titlu de onoare".

În loc să se năcăjască, Flora începî să ridî din toată inima.

„Bine, e destul de ușor. Să te numești pervinea (pururea verde), fiindcă vrei să-ți învingi vecina, care e mai modestă și mai frumoasă ca tine. Așa numele tîu va fi parodia calităților tale".

De atunci vecina invidioasă a micșunelei se numește pervinea.

Tot așa se găsesc și în viața omenească lângă oameni modești de geniu și fără titluri conți, marchizi și baroni, ca saschiu lângă micșunea. Trad. de Lucreția Popescu.

dorit să se facă și în provincie același lucru ceea ce credem că se va și face, când ne gândim la dragostea cu care Dr. L. Ue-gher și partizanii săi au primit, la 1892, deputațiunea română.

Prigoniri. Afăm că bravul învățător din Boita, dl. Nicolau Istrate, e chemat din nou și încă de astădată în aceeași zi de două ori înaintea legii. Se înțelege e vinut cu agitare, tradare de patrie, periclitarea existenței statului... Terminul la care trebuie să se prezente la pretura cercului, este Joi-mare, orele 9 a. m., ear' la orele 10 în aceeași zi va trebui să se prezente înaintea judei investigator — Gödly Sándor.

Serată literară la Cluj. Tinerimea română universitară din Cluj s'a îndatnat a aranja la diverse ocazii serate literare, așa a aranjat și Marți în 2 Aprilie seara. Foarte bine și admirabil a succedat partea morală a seratei nu însă și cea materială, cea ce e de a se atribui împrejurării că din 30 și mai bine familii române din Cluj au luat parte numai 5 (zi cinci) familii și anume: familia Dr. Isaac, Dr. Ilea, Leontin Pop, Al. Nemeș și Nic. Rațiu. Un lucru destul de dureros, căci seratele afară de aceea că au menirea de a face oare-care distracție publicului român din Cluj, sunt și un izvor de venit al Casinei-Române, care e un far cultural român în marea de strâni ce se află în Cluj.

Programa seratei a constat din 7 puncte. La punctul 1: dl. Ioan Harșa, stud. jur. a ținut o prefațică de disertație, predată cu mult sentiment național; la punctul 2: dl. Victor Poruș, stud. jur., ne-a delectat prin executarea pe flaută a unei părți din „Traviata” lui Verdi; la punctul 3: dl. George Popa, stud. jur., a declamat cu mult succes poezia „Treizeci de Doamne, și toți trei!” de G. Coșbuc; la punctul 4: dl. Alexiu Bogdan, stud. jur., a scerat aplauze nesfârșite prin perorarea poeziilor: „Cum e Leiba?”, „Popa clare” etc., anecdote de Th. Speranță; la punctul 5: dl. Victor Pop, stud. jur., a executat cu mult sentiment și înduioșare doina „Ciobanul” pe violină, ear' dl. Iancu C. Ioanovici, stud. jur., a declamat de tot frumos și perfect „Dus-mancele”, poezie de G. Coșbuc, ear' la punctul 7: dl. Octavian Popescu a lăsat serata prin un discurs frumos, în care mult-puțin a atins referențele din Cluj. După serată a fost convenire la „Hotel Central”.

Un preot harnic. Din Chior se trimite „Foi Poporului” o scrisoare mai lungă prin care se spune că poporul român gr-cat. de acolo, a simțit dreptăți parere de rău în timpul din urmă, pentru că preotul tânăr Simeon Pinte, ce-l condusese 6 ani de zile, s'a strămutat într-ai altă parohie mai bună. Chioresii l-au iubit foarte mult pe dl. Pinte și au simțit multă parere de rău la strămutarea d-sale, căci mult bine le-a făcut în scurta vreme cât l-au păstori. Când a mers în 1888 în comună, a aflat o școală foarte slabă, și biserica lipsită de tot de avere. Doria s'a ridicat școala nouă, nu erau bani, d-sa s'a făcut luntre și punte și a înduplecat comuna să îngăduie bisericii despăgubirea după regali, care era să fie al comunei politice, și alergând pe la pertractări a dobândit suma de 1100 fl. pentru biserică. A mai mijlocit dela comuna politică pentru biserică vre-o 370 fl., apoi venitul după pășunat vre-o 60—80 fl. la an. Și așa după toate aceste frumoase isprăvi azi biserica din Chior are și o avere gata de vre-o 1000 fl. și școala, îi reînnoită, bună. În curând se vor pute începe lucrările de reparare a turnului bisericeii, și altele. Astfel fiind, e numai prea firesc, că poporul român din Biia a simțit mare parere de rău când acest preot s'a depărtat în Dec. tr. din mijlocul seu...

Congregațiunea comitatului Albei-nf. după-cum i-se scrie „Gazetei”, și-a ținut adunarea generală la 30 Martie n. Propunerea de a se trimite adresă de adio guvernului Wckerle, a fost puternic combătută din partea dlui canonic Gavrilă Pop din Blaj. Alt membru român din Blaj, dl. Dr. Augustin Bunea, a combătut, printr'un lung discurs, raportul vice-spanului arătând, că nu este fidel și obiectiv, deoarece cele expuse în raport cu privire la mișcările din timpul procesului Memorandumului nu corăspund adevărului. Vorbirea dlui Dr. Bunea, după-cum se vede dintr'un raport al lui „Kolozsvár”, din care luăm aceste date, a produs iritație între Maghiari. Vice-spanul Csát János s'a mârșit a da în scurte cuvinte cinicul răspuns, că „este datorința lui de-a da în raport oglinda fidelă a lucrului și dacă din oglindă se reflectează acest chip, cauza nu este el”. Cuvintele acestea ale vice-spanului au îndemnat pe dl. canonic Gavrilă Pop se ceară din nou cuvântul, dar' atunci ceata soviniștilor a început să urle: „Cu i ti vorbești?” „Nu te ascultăm!” „Sezi jos, nu te înțelegem!” Din cauza strigătelor acestora, dl. canonic n'a putut să vorbească. Amândoi membrii români și-au ținut vorbirile în limba română. Nici unul dintrii membrii maghiari nu s'a simțit în stare să răspundă, ci prin vorburile lor s'au mârșit de-a primi și aproba întru toate propunerile comisiunii, făcute se înțelege, după calapodul unguresc.

Membrii Academiei-Române vor merge azi Sămbătă, 25 Martie v. să viziteze „Institutul Ottetelesanu” dela Măgurele.

Balul societății domnișoarelor române din Bucur-ști. „Gazeta Poporului” de Joi scrie: E vorba de Ligă. Balul organizat de „Societatea domnișoarelor române”, despre care mai înainte s'a spus atăta bine prin coloanele gazetelor, a avut loc aseară. Mai toată lumea știe, și e aproape inutil să adăugăm, că această societate, sub conducerea unui comitet de 12 și n'a lucrat în todeauna decât pentru a contribui la desasuprirea fra-

ților de peste munți și că și de astă-dată balul în puține rânduri aci arătat, era dat în scop de a sprigini Liga. Sala Teatrului-Național, unită ca de obicei cu scena, era tocmai cât trebuia de mare ca să poată cuprinde părechile dansatorilor. În logi destulă lume, dusă, fie de dorință de a înfășura privelește într-o clipă de ochi, fie de oboseala dansului. La capătul opus intrării, în fundul unei estrade simplă, dar' bine aranjată, așteptau obiectele, pe care comitetul trebuia să le împartă mai târziu celor din cotilion. Și fiindcă am vorbit de aceste obiecte, e o datorie să nu uităm a scoate în relief meritul domnișoarelor din societate, care au lucrat singure tot ce s'a dat la cotilion. Amănuștele le lăsam gazetelor înzestrate cu specialitatea dărilor de seamă. Întrucât privește persoanele marcante, — cu greu văzute din cauza mulțimii dansatorilor vecinic gata să nu te lase să te uiți, — și din lipsă de spațiu și din nețineră de minte, vom da numai câteva: Doamnele: Sturdza, Stolojan, Pherekyde, Dr. Cantacuzino, Sihleanu, Xenopol, Constantin Lecca, Voinescu, Aurelian, Pili, Sion, Fara, Disescu, Gane, Rosescu, Nichita, Filiti, Hernia, Prodan, Bossie, Turbure, Sipsom, Meitani, Georgescu, sculptor, Simu, Pencovici, Negel, Bilcescu, Ilescu, Urfălean, Dr. Nanu, Iorgulescu etc... Domnișoarele: Brătianu, Fara, Pherekyde, Lupascu, Bilcescu, Peret, Cruțescu, Sion, Gane, Rachitan, Logadi, Gorjan, Arion, Bossie, Lecca, Sipsom, Aurelian, Muscelan, Hernia, Nenovici, Zamfirescu, Nichita, Niculescu, Rosescu, Petrescu, Filiti, Corbescu, Meitani etc. De domni nu mai vorbim, căci pe deoparte puținele rânduri publicate acum sunt cu desăvârșire fără pretenții de *carnet huplife*, ear' pe de alta, am intra în prea lungă listă de nume. Încă două-trei cuvinte: Pe la 1 aproape s'a început cotilionul, jucat în patru serii și condus de domnișoara L. Lupascu cu dl. Magher. A ținut până după 4 ore dimineața. La 4 ore și jum. nu mai era nimeni în teatru. Așa, că la urma urmel, dacă ar fi să resumăm cele spuse în câteva linii, vom zice: Balul din toate punctele de vedere a fost reușit. Lume multă și subliniăm observația, că — afară de nu mai spunem, care persoane, — din câmpul ciocoilor, nu era nimeni. Nici nu mai e vorba, că balul tocmai de aceea a reușit, cu toate-că guvernul nu a putut nici de astădată ocașiunea să încerce ceea ce n'a eșit cum credea; — nu insistăm.

Și mai departe: În darea de seamă despre balul „domnișoarelor române” am observat, că ciocoii n'au strălucit la această serbare decât prin lipsa lor. Deasemenea au lipsit mai cu desăvârșire toți funcționarii statului și ofițerii superiori. Informându-ne despre cauza acestui fapt am aflat, că toți miniștrii, fiecare în departamentul seu, au dat ordin, ca funcționarii și ofițerii superiori să se ațină de a lua parte la acest bal dat sub patronajul Ligii. Eată Liga națională a Românilor pusă la carantină de ciocoi înstrăinați care guvernează țeara.

O carte folositoare. Dl. Dr. Sofroniu Comșa, medic în Arpașul-inferior, a întocmit un manual pentru școalele elementare sub titlul „Catechism igienic”. Manualul a fost prezentat venerabilului consistor arhiepiscop din Sibiu pentru a fi aprobat și introdus la școalele elementare.

Fără noroc. „Gazeta Poporului” scrie: Sămbătă seara pe când A. S. R. principesa Maria eșise călare, însoțită de lectrița M. S. reginei, în pădurea dela Băneasa, calul lectriței s'a ambalat și a luat-o la fugă prin tre pomii, rânind pe călăreată. Lectrița s'a suit într-o birje pentru a se întoarce la palat, dar' la capul Calei-Victoriei, o trăsura care venia în goană a lovit trăsura în care se afla, așa că aceasta a fost nevoită să se sue într-altă trăsura.

Furtună. Alături-seară, pe la orele 8 o ploaie torențială cu furtună a cazut în capitala României. Pe mai multe strade circulația era foarte anevoioasă din cauza marelui cantități de apă ce curgea. Furtuna a cauzat multe stricăciuni.

Biserica luterană și limba rusească. Din Petersburg se telegrafiază că departamentul cultelor a făcut atent pe consistorul evanghelic-luteran, că conform legii, toți preoții luterani sânt datori a cunoaște limba rusească. În caz contrar, vor fi destituiți din funcțiunile lor.

Moartea secretarului academiei-franceze. O telegramă din Paris anunță moartea lui Camille Doucet, membru și secretar perpetuu al academiei franceze și senator pe viață.

O încercare de sinucidere. Cetim în foile din România: Un student în anul al III-lea al facultății de medicină din Iași, Iancu Horovitz, a încercat să se sinucidă. Dinsul făcându-și stagiul este detașat cu serviciul la infirmeria regimentului 7 de călărași. Duminică dimineața, când se afla la serviciu, a beut o cantitate de 150 centigrame de sublimat corosiv. Efectele urmând imediat, a fost transportat la spitalul central. Venind la fața locului autoritățile militare, Iancu Horovitz înțrebat de ce a încercat să se sinucidă, a răspuns: Este persecutat; i-s'a dat pe nedrept două zile închisoare și deși are bilet de voe permanent spre a eși în oraș, iscalit de colonelul regimentului, i-se refușă această libertate. Prin oraș se vorbește însă, că aceasta ar fi numai un pretext, dar' adevărata cauză este o chestie de — inimă.

Cor. Din Biia ni se scrie, că dl. învățător de-acolo Tuliu Gruia începând din toamna trecută a adunat tineretul din comună la d-sa în școală și-l învăță cântările bisericești și a isbutit a face un cor frumos, care

azi cântă la liturgie răspunsurile cuvenite spre plăcerea întregului popor. Fie lăudati coriștii pentru sîrguința ce-și dau a învăța, și conducătorul pentru osteneala ce-și dă a face spor cu dînșii.

Amor nefericit. Ieri au fost înmormențați în Sibiu două victime ale iubirii fără noroc. Un caporal de artilerie din Sibiu iubise o fată cu care se cunoscuse abia de două săptămâni. Fata era să se mărite cu un alt amoretz al ei, pe care însă nu l'a iubit așa de tare. Părinții ei au observat amorul tinerilor și de aceea au trimis pe fata să plece la Mediaș la consăngenii sei, că doar' va uita... Fata descoperi caporalului planul părinților ei și hotărîseră împreună ca să moară, dacă nu le este dat ca unul altuia să fie. Hotărîrea aceasta au executat-o Marți noaptea. Fata a mers la gară ca să plece la Mediaș. Și a luat chiar și bilet și când era să se urce în cupele a scăpat dinaintea rudeniilor care o petreceau și după-cum s'a hotărît mai înainte, s'a întălnit cu caporalul la un pod în apropierea gării, unde el i-a tras un glonț în piept apoi lui în cap. Dimineața au fost aflați morți amândoi. Câteva scrisori au lăsat în urma lor în care cereau să fie îngropați împreună. În aceste scrisori au desvilit și cauza sinuciderii lor.

Producțiune teatrală. Primim următoarea invitare: Corul învățătoresc dela școala gr-or. și gr-cat. din Ocna-superioară, invită la producțiunea teatrală împreună cu joc ce se va țină Luni, a doua zi de Paști, la 15 Aprilie st. n. 1895 în sala hotelului „Reithoffer”. Scopul este prevederea copiilor săraci de școală cu cărțile de lipsă școlare. Începutul la 7 și jum. ore seara. Ocna-Sibiului, 5 Aprilie st. n. 1895. Comitetul arangiator. Prețul de intrare: de familie 1 fl. și de persoană 50 cr. pentru locurile prime; ear' locul de stat pentru persoană 30 cr. Programă: „Florin și Florica” de Alexandri în 1 act și „Vlădușul mamii” în un act, jucate de corul învățătoresc din Ocna. După producțiune petrecere cu joc.

Necrolog. Primim următorul anunț funebrel: *Vasile Moldovan*, paroh gr-or. în Săn-Mihail, tractul Turzii, după un morb scurt, împătășit cu Sf. Taine, a răposat în Domnul în 2 Aprilie st. n. a. c. la 4 ore dimineața în etate de 77 ani, servind la altarul Domnului 56 de ani, ca preot. Partea pământească a neuitatului defunct se va înmormenta Joi în 4 Aprilie la 2 ore d. am. în cimitirul bisericii gr-or. din Săn-Mihail-de-jos, în mormântul familiar. Cuprinși de adăncă durere, aducem această jalnică știre la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoscuților. Săn-Mihail, 2 Aprilie 1895. Fie-i țărina ușoară și odihna lină! Valeriu, Vasile și Melania Moldovan, ca nepoți; Maria Moldovan, ca cununată; Hermina Moldovan născ. Man, ca noră; Silvestru Moldovan, Ioan Moldovan și Raveca Chiorean, ca nepoți de frate și soră.

MAI NOU.

Dela temniță.

Azi după ameazi la orele 1½ a sosit la Sibiu iubitul nostru martir, dl. Nicolae Cristea. La gară a fost întâmpinat de o mulțime de stimători și prieteni, care la sosirea trenului au erupt într'un puternic „Să trăiască!” și l-au petrecut până la locuința sa.

Cu privilegiul reîntoarcerii dela temniță a iubitelui nostru martir, îi urăm și noi un sincer: *bine ai venit în mijlocul nostru, martir al cauzei naționale!*

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 5 Aprilie n. Szeles tot nu e prins încă. Poliția a publicat o curentare în contra lui și a pus 1000 fl. răsplătă celui-ce-l va descoperi.

Viena, 5 Aprilie n. La alegerile comunale complementare în colegiul ăntău, au eșit din urnă 2 liberali și 1 antisemit.

Relațiunea între cele două partide va fi de acum înainte: 74 reprezentanți orășenești liberali și 64 antisemiți.

Friedrichsruhe, 5 Aprilie n. Ministrul-president bulgar Dr. Stoilov a adus principelui Bismarck scrisoare de felicitare autografa a principelui Ferdinand.

Varșovia, 5 Aprilie n. În urma descoperirii unei tipografii secrete, mai multe persoane au fost arestate.

Nyiregyháza, 5 Aprilie nou. În urma ruperii zagazului de pe Tisza 20.000 jugere de pământ se află sub apă.

Murș-Osorheiu, 5 Aprilie nou. Inundația devine tot mai mare; plouă fără întrerupere.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

„Despre influența impregiurării”, de Panaite Zosin . . .	— 55
„Copii de pe natură”, de Negruzzi . . .	1.65
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu . . .	— 28
„Homo-Sum”, roman de Ebers . . .	1.—
„Critice” 1867—1892, de Maiorrescu. Vol. I și II. 2 fl. 20 cr. . .	4.40
„Povestile Bănatului”, de Căntana . . .	— 30
„Ilesii”, de Macedonski . . .	2.20
„Elemente ungurești în limba română”, de Măndrescu . . .	1.50
„Ilesii”, de Negruzzi . . .	1.10
„Teatru”, de Negruzzi. 3 Vol. . .	8.75
„Ode”, „Epode”, „Carmen Saeculare”, de Ollanescu . . .	3.30
„Memorial”, Archiep. și Metropolit Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea . . .	fl. 1.30
„Starostele”, de Pop Reteganul . . .	— 25
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu . . .	2.20
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești Vol. I și II. 1 fl. 50 cr. . .	3.—
„Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu . . .	1.
„Murăfari și viorele”, de Pop-Reteganul . . .	— 0
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu . . .	2.50
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue . . .	1.10
„Floarea din Firenze”, de Livescu . . .	— 55
„Izvoade”, de Demetrescu . . .	4.40
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu . . .	— 88
„Pui de lei”, de Nenițescu . . .	1.10
„Literatura popor. română”, de Gaster . . .	2.75
„Să auzim, toate . . .	— 25
„Scerierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu . . .	— 75

Căldarul zilei.

25 Martie (6 Aprilie). 1895.

Iulian: (+) Bunavestire
Gregorian: Călestin.
Soarele: răsare 5 50 apune 6 24 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 Aprilie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din prezic		
717.7	— 15	— 7.2 + 4.3 — 6.8	80

Din țeară 3 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta . . .	759	— 6.8	V	1
Sătmăr . . .	760	— 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	— 4.2	—	—
Orșova . . .	763	— 2.0	V	8
Arad . . .	760	— 1.7	O	1
Panciova . . .	760	— 5.3	NV	4

Sosiți în Sibiu.

În 5 Aprilie 1895.

Hotel Habermann. G. Theil, lemnar cu soția din Șeimber.
Hotel Meltzer. Moldovan odoran. Dr. Popp, din Făgăraș Wolf, din Sebeșul-săsc. Ancea, din Rimnic. Giurgiu în Rimnic Herzfeld, din Sighetul-Marmăției. Harmat, comerciant din Borgoprund.

Medicinae universae

Dr. P. Cioranu

Medic pentru boale de femei, Accoucheur și medic la băile din [1256] 1—17

FRANZENSBAD

Stefanstrasse „Villa Königshof”.

14 cruceri pro metru cele mai moderne stoffe imprimate pentru

Haine femeiești

precum și mii de feluri de stoffe practice și elegante pentru haine femeiești, bărbațești și pentru copii după ultima modă din țesăturile cele mai durabile și mai fine de lână și de bumbac cu cele mai ieftine prețuri de fabrică pro metru, sau pro bucată la adresa privaților.

[1118] 3—5

OETTINGER & Co., ZÜRICH (Elveția.)

Colecțiuni bogate de mostre la cerere franco.

Ilustrațiuni colorate de modă gratis.

Porto pentru Elveția: scrisori 10 cruceri, cărți postale 5 cruceri.

Franco în casă la privați.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Apr. n. 1895.

Săminte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.
		dela	până	dela	până
Grâu					
Bănățene nou		75	76		
Grâu dela Tisa		75	76		
Grâu „ Pesta		75	76		
Grâu de Alba-Reg.		75	76		
„ Bacica		75	76		
Grâu ung. de Nord.		75	76		
Săminte, vechi ori noue			Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
				dela	până
Săcără			70—72	5.75	5.85
Orz		de nutreț	60—62	6.25	6.55
„		de vinars	62—64	6.60	6.90
„		de bere	64—66	7.20	8.20
Ovės		—	39—41	—	—
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75	6.55	6.60
„		de alt soi	75	—	—
Meiu		—	—	6.20	6.80
Hrișcă		—	—	—	—
Mărică pe semin.	Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14	
	„	Mart.-Apr.	6.80	6.92	
	Cucuruz	Maiu-Iun.	6.39	6.41	
	„	Iulie-Aug.	—	—	
Mărică pe semin.	Ovės	Mart.-Apr.	6.28	6.30	
	„	Oct.	—	—	
Produse diverse		Soiul		Cursul	
				dela	până
Prețurile 100 chilograme.	Sēm. de trif.	Lucernă ungurească	38.—	48.—	
	„	roșie	59.—	67.—	
	Oleu de rap.	rafinat	—	—	
	Uns. de porc	dela Pesta	49.—	49.50	
	„	dela țeară	—	—	
	Slănină	svântă	42.50	3.—	
	„	afumată	48.—	49.—	
	Său	—	—	—	
	Prune	—	—	—	
	Lictar	slavon, nou	17.—	14.—	
	„	bănățene	—	—	
	Miere	brută	14.—	14.0	
„	galbină străcurată	—	—		
Ceară	de Rosenau	—	—		
Spirt	brut	—	—		
„	Drojdii de spirt	—	—		

Cursul pieței din Sibiu.

Din 4 Aprilie n. 1895.

Hărție-monetă română . . .	Cump. 9.5	vënd. 9.64
Lire turcești . . .	10.90	11.—
Imperiali . . .	9.75	9.82
Ruble rusești . . .	1.80	1.81

Bursa din Budapesta.

Din 3 Aprilie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	124.25
„ ung. val. cor. 4%	99.10
Imprumutul căilor ferate ung.	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	101.—
Imprumut cu premiu ung.	161.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	153.00
Renta de hârtie austriacă.	101.50
„ de argint austriacă.	101.50
„ de aur austriacă.	124.75
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1095.—
„ de credit ung.	—
„ „ „ austr.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—
„ Albina“	101.—
Argintul	—
Galben împărătești	5.84
Napoleon-d'ori	9.84
Mărci 100 imp. germane	60.75
Londra 100 Livers sterlingi	124.40

Orgă-Harmoniu și pian de exercițiu.

De deosebită valoare practică este Orgă-Harmoniul astfel construit, încât muzicantul însuși calcă foi, sau poate folosi și pedalul aplicat la instrument, în care cas foi ti calcă un aparat special. Orgă-Harmoniul corespunde, multumită sunetului său foarte sonor, întru toate unei orge mai mici și deci este foarte recomandabilă pentru „comunele” care nu sunt în stare a spesa mii pentru o orgă bisericească. Prețul este foarte moderat și nici un cumpărător de harmoniuri se nu întrelase a vedea Orgă-Harmoniul înainte de a-și cumpăra un instrument. Asemenea sunt și pianurile de exercițiu foarte corespunzătoare și recomandabile pentru prețurile lor moderate. De acestea, precum și Orgă-Harmoniu are totdeauna în deposit

[757] 9—10

F. A. KAUFFMANN,

Salon de fortepianuri și atelier de reparaturi
Sibiia, Piața-mică nr. 13.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare atențiune!

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consumenții sunt cu tot respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră cu marca celeilalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât și sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga adresă: prima bererie magh. pe acții în Steinbruch, fiind și dopurile sticlelor astfel înfierate.

Cu distins respect

[866] 6—12

Depozitul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.
Sibiia, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Serviciu prompt și real.

Deschidere de local

al

fabricei sibiene de postav, flanel, moldon și mărfuri de modă
din pădurea orașului nr. 10.

Premiată în Budapesta, Dej, Fünfkirchen, Sibiia, Stuhlweissenburg,
Maria-Teresopol, Viena, Arad și Timișoara.

Umilit subscrisul îmi permit a anunța onoratalui public din oraș și din giur, că am deschis în piața de aici

PIAȚA-MARE Nr. 9

lângă palatul Bruckenthal

un deposit corespunzător cu spiritul timpului de astăzi, de tulpone, flanele, moldon, stife de modă pentru bărbați, stife de paltoane pentru dame, pleduri, postavuri militare fabricat propriu din lână curată garantată, precum și un mare asortiment de postavuri din străinătate ca egalizare de billard etc. etc. cheviot, stife de Strich și Kammgarn.

Pentru comoditatea onoratalui public întru confecționarea vestmin-telor după cele mai nouie jurnale de modă, m'am simțit îndemnat a îngriji și de un croitor bun și am angajat spre scopul acesta pe dl

Alexandru Wilfinger, croitor,

recunoscut în resortul său de un măiestru destoinic și practic, care a servit un șir de ani, ca croitor atât în Viena, cât și în Budapesta, ear' de 16 ani lucră ca măiestru în piața de aici, și deci sunt în plăcuta poziție a corespunde întru toate și punctual tuturor așteptărilor.

Asigurând onoratalui public, că va fi solid servit atât în gros cât și en detail pe lângă prețuri moderate, mă recomand bunăvoinței deo-sebite și semnez

[1106] 6—10

cu distinsă stimă

Adolf Scholze, fabricant de postavuri.

Prețuri ieftine fixe.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească
este

„LE GLORIA”

de

[2267] 25—50

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours”.

„LE GLORIA”

„LE GLORIA”

„LE GLORIA”

„LE GLORIA”

„LE GLORIA”

„LE GLORIA”

hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.

este numai atunci când pe fiecare cărtică se pre-vede firma „Joseph Bardou & Fils” ca inscripțiune.

hârtie de țigări se capătă cu margiile atât lustruase cât și dințate (perforate).

se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.

hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros” precum și la trafici.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Concurs.

Se aduce la cunoștință că

Restaurantul la „Leu”

în Piața-mare a Făgărașului Nr. 813

consistător din 4 odăi și o bucatărie, este de dat în arandă cu toate drepturile de cărmărit, începând dela 24 Aprilie a. c. La cas de trebuință mai stau 3 odăi la dispoziție. Informațiuni la adresa proprietarului

[1287] 1—3

Nicolae Toma,
în Făgăraș.

Publicațiune.

La 27 Aprilie 1895, oarele 9 a. m. se vor vinde la oficiul cărților funduare de aici prin licitațiune voluntară casele erezilor Pildner din strada Reissen-fels Nr. 4, introduse în protocolul fun-duar al Sibiului Nr. 1476.

Cu informațiuni detaliate servește ad-vocatul Arnold Friedsmann, str. Cis-nădiei Nr. 15.

[1222] 2—?

Cu onoare iscălitul își permite a recomanda onor. public pentru sezonul ce vine, soiurile lor de

bere excelentă,

bine așezată peste iarnă cu prețuri foarte favorabile.

[1185] 3—3

Prima fabrică de bere cu abur
al erezilor lui Johann Habermann
în Sibiia.

Inelele mele de goldin

au dobândit un renume în toată lumea.
Bucata costă fl. 1.50.

Aceste inele nu se pot deosebi de adevăratele inele de aur nici de către oameni cunoscători; ele sunt executate în fasoanele cele mai moderne, foarte fine.

Inelele mele adevărate de goldin posedă o astfel de trănicio, încât ofer o garanție în scris pe cinci ani că-și vor păstra în totdeauna strălucirea lor de aur.

Nr. 142.

Inel de goldin cum poartă cavalerii cu briliant imitat fl. 1.50.

Nr. 112.

Inel de goldin cum poartă marchizii, cu imitație de topas de aur fl. 1.50.

Nr. 67.

Inel de goldin pentru pe-ctuit, cu imitație de ametist fl. 1.50.

Nr. 117.

Inel de goldin cum poartă lorzii, cu imitație de turkis fl. 1.50.

Inele de goldin pentru logodiți, bucata fl. 1.20.

Ca măsură ajunge o fășioară de hârtie.

Cataloge ilustrate se trimit fără plată franco.

Expedarea se face prin ramburs (Nachnahme) de către singurul deposit.

Alfred Fischer, Wien,
1., Adlergasse 12.

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesaiilor, că vnzarea de bere scutită de dare pentru export, dela 25 litri în jos s'a p-rmis și berea noastră așa numită „Lager” și „Bock” se poate capeta de acum încolo, afară de bu-toaie de 25 litri, și în sticle în-toomai de 1/1 și 1/2 litru.

Bereria dela „Treii stejari”
SIBIIU.

[298] 23—3

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-silierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentală

Sistemul nervos

și

sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale.

[416] 12—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

W. Libkowitz & Comp.,

Viena, I., Seilerstätte 17,
Agram, Ilica 30.

Bicicle Libkowitz, Brennabor și de ale fabriciei de arme

[1270] 1—30

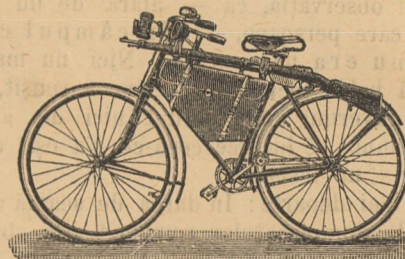
En gros. — En détail.

Pe bicicletele cumpărate dela noi se pot câștiga la noi

206 premii

în valoare de

21.155 coroane

Cele mai bune și mai ieftine mașine.

Vnzători și reprezentanți se caută pretutindeni.
Prețuri curente gratis și franco.

Oroloage, lanțuri de oroloage, giu aere, prețioase, de aur și argint, provăzute cu marca oficiului reg. ung.

Cel mai mare și mai frumos deposit

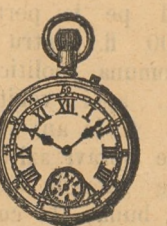
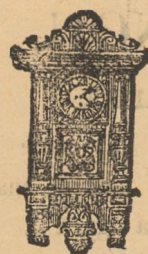
de tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri a la fabrică numai pe lângă plătire în bani gata în

atelierul de orologerie

a lui

IULIU ERÖS,

Sibiia, strada Cisnădiei nr. 41.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și fără capac dublu 7, 8, 9—10 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-țiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5—6 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-țiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.

Oroloage rusești de argint veritabil de tula 9 fl., cu capac dublu și încrustate cu aur, anker 15—16 rubine 12—20 fl.

Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal 15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.

Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10—16 fl.

Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă de cristal cu capac dublu 22—30 m. împreună cu cutia dela 30—37—50 fl.

Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut mergând 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de Schwarzwald 3—4 fl.

Deșteptător veritabil american în căsule de nikel cu și fără dată, deasemenea foarte bune 2—3 fl.

Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile, cu și fără mecanism de bătut 10—13 fl.

Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr. până la 4 fl., inele de argint și double 30—80 cr.

Cercoi de aur cu briliant simlii frumoși împreună cu cutia 4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22—36 fl.

Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari dela 2 fl. până la 4—5 fl., medalion de argint dela 30 cr. în sus.

Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5—10 fl., lanțuri de aur femeiești 11—24 fl., bărbătești dela 25—50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelarari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițând sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatice.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștițios, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoază banii. Impachetarea se compută în prețul speselor proprii, la comande de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsule foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comande cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERÖS,

Sibiia, strada Cisnădiei Nr. 41

[3] 5—52

Pentru oroloage noue și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștițios!!!

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.